

CSONGRÁDI LAP

VEGYES TARTALMU KÖZLÖNY.

<p>Szerkesztőség: Főtér 27. szám, hova a lap szellemi részét illető közlemények küldendők. Megjelen minden vasárnap reggel. Kéziratok nem adatnak vissza.</p>	<p>Előfizetési díj: Egész évre 4 ft — Félévre 2 ft — Negyedévre 1 ft. Hirdetéseket a kiadóhivatal mérsékelt árjegyzék szerint számít Egyes szám ára 8 kr.</p>	<p>Kiadóhivatal: Schvarecz Sándor könyvkereskedése, hova az előfizetési- és hirdetési díjak küldendők. Bélyegdíj minden hirdetés után 30 kr. Nyilttér petit sora 30 kr.</p>
--	---	--

Kapczáskodás.

Lapunk 26-ik számának „Hol a veszedelem“ című vezércikkében feleltünk a „Szentés és Vidéke“ 50. és 51-ik számaiban megjelent „Veszedelemes játék“ című cikkeknek. Laptársunk ugyan ama ezimen válaszol nekünk mult hó 30-án megjelent számában, hihetőleg azért, mert bizonyítva látni szeretné, hogy mi valóban veszedelemes játékot üzünk.

T. laptársunk utal azon nyilatkozatra, mit Fekete Márton megyei bizottsági tag e tárgyban előbb közzétett, s mely nyilatkozatban bebizonyítani igyekszik, hogy a megyei ellenzékkel sem ő, sem pedig pártja nem paktáltak. Amnyit azonban Fekete Márton urnak is el kell ismernie, hogy bizonyos ügyeket megbeszéltek és bizonyos dolgokra nézve megállapodtak. Az azután mindenkinek az egyéni guszatusától függ, hogy azt a bizonyos együttes megbeszélés tényét hogyan, minek keresztelje el.

Mi paktumnak nevezzük, mások ellenben azt mondják, hogy az nem paktum, hanem megállapodás. Tehát mi ezzel a kérdéssel tovább nem is foglalkozunk.

Ha az illetők azt mondják, hogy ők nem paktáltak, legyen az ő

akarataik szerint. Sőt, ha azt állítják, hogy egymás között miben sem állapodtak meg, annak is hitelt adunk, csak azért, mert ők állítják. Egyszóval koncedáljuk, hogy a két pártnak találkozása az alispán választásnál, csak a pusztán véletlen játék volt.

Ebben a kérdésben tehát legyőzött bennünket t. laptársunk, ha ugyan ezt a győzelmet maga is valami természetellenes dolognak nem tartja.

A szentesi polgármester választást illetőleg azonban fenntartjuk eddigi nézetünket és álláspontunkhoz szilárdan ragaszkodunk. Ebben a kérdésben nem érezzük magunkat korántsem legyőzöttnek. A tájékozatlanság vádját szívesen visszavonjuk ugyan, de fenntartjuk azon kijelentésünket, hogy a kandidáló bizottság eljárását — bár mint csürje-csavarja is t. laptársunk a dolgát, — sehogys sem képes megvédeni, annál kevésbé jóvátenni azt.

Mert, hogy áll a dolog?

Balogh János, kit Csongrádmegye törvényhatósági bizottságának közgyűlése egyhangulag választott meg megyei árvaszéki elnökül, pályázott még mint árvaszéki elnök a szentesi polgármesteri állásra. Tehát

egy megyei főtisztviselő folyamodott egy alantasabb tisztségre. Hozzá pedig azzal indokolta lépését, hogy ezt azért teszi, mert a Szentés város és Csongrádmegye között évek óta dúló egyenetlenséget békés uton hiszi kiegyenlíteni. — Tehát programmul tűzte ki a béke helyreállítását.

Elkövetkezett a választás és ott az történt, hogy a kandidáló-bizottság Csongrádvármegyének egyik főtisztviselőjét és a szentesi szabadelvűpárt oszlopos emberét nem kandidálta. Így csináltak aztán a szentesi szabadelvűpárt egyik oszlopos tagjaiból 48-as országgyűlési képviselőt.

De a méltánytalanság következtében nem csak őt veszítette el a párt, hanem párthivei közül még több olyan egyént is, a kik mind addig a szabadelvűpárt zászlója alá tartoztak. Erre azt mondja talán t. laptársunk, hogy ha valakit oly gyenge kötelékek fűznek a párthoz, hogy ambíciójának megsértése miatt elvet változtat, az olyan egyénnel nem sokat veszít a párt. Pedig ebben nem lesz igaza. Mert utóvégre, ha valakit végig boszantanak, s hasztalan fordul ahhoz a párthoz, melynek támasza és tagja volt, mert ott elutasítják, ezer

A „CSONGRÁDI LAP“ TÁRCZÁJA.

Angyalbőrben.

— Levél a szerkesztőhöz a szögédi marstéri kaszárnyából —

Ugy-e bár merész című?

Azt tessék kitalálni szerkesztő úr és nagyérdemű közönség, hogy mi sült ki majd ebből?

Hát nagyon kevés, nem jelent az semmivel se többet, mint tetőtől talpig a — baka-mundirt.

Igy nevezte el saját becses énjének külső gyapju és bagaria mezét a — baka-humor.

Mert a baka nem közönséges lény ám! Hisz saját vérei is, — kezdve az édes-kedves apjától — ha egyszer „angyalbőrbe“ buvik a legény, azaz katona lesz, azok is csak — „szibilek.“

Nem olyan tehát az ördög, mint amilyennek festik, de az angyalok is hamisak ám.

Szobrász és festő a gondviselés képétől szárnyakkal ellátott göndör fürtű és gödrös ajku férfiakat ábrázol angyalnak; poeta és közönséges halandó szemében tüzes, fe-

lete vagy szelid kék szemet, karsu derakát és égető, vért forraló piros ajkat hordanak az — angyalok.

Ellenben a keserű bakahumor önmagát és becses ruházatát tette angyalivá, mint egy ellentétéül a — czifra nyomoruságnak!

Nem olyan az ördög, de amint tetszik látni az angyalok sem, mint a minőnek festik.

Annak idején megígértem szerkesztő urnak, hogy megírom táborban létem viselt dolgait.

Az „uborka saison“ alatt jó lesz talán laptölteléknek az is

Éppen másfél hete, hogy engem is bele bűjtattak az angyalbőrbe.

A „gigerli öv,“ koczkás kabát és petytyes nyakkendő szépen belékerült a lomtárba porosodni és a poros angyalbőr pedig a lomtárból szépen rám került . . . tisztulni.

Igen is, egy igazi póttartalékos onnan ruháztatik föl.

Legelőször is hát szerződésre léptem a szappanossal, mely szerint felibe kifőzi szappannak a zsirt a sapkából.

Aztán pályázatot hirdettem egy rám illő „kítli“ és „nadrág“-ért a században, négy virginia erejéig.

Mert a „faszolt“ nadrág épen a térde-mig ért, a kítli pedig — tisztesség ne esék — a pupon felül még két ujjnyira engedte láttatni, hogy a táborban „Jäger inget“ hordok.

A négy virginia elnyerésére aztán érkeztek is bőven pályázók. És én mindezek dacára kétségbe voltam esve.

Egyik nadrág szűk, a másik szűkebb s a harmadik még szűkebb volt.

Már már elkéséredéssel kellett arra gondolnom, hogy a közeli vasárnapot kénytelen leszek a marstéri kaszárnyában tölteni, nélkülözvén a bakaélet egyik legszebb gyönyörűségét, a vasárnap délutáni „baka-bálat“ Uj-Szegeden, a „Kerek alatt.“

Ekkor még két darab vergoniával megtoldottam a „virginia“ pályázatot.

Erre aztán mozgásba jött még a szomszéd század is.

Ekkor végre sikerült a század szakácsának becses angyalbőrbe 3 liternyi izzacás árán, nagy nehezen belebűjnom.

Teljesen boldog voltam. Egész elragadtatással gondoltam arra, miként fogok a vasárnap délutáni bakabálon, a tizennégy nap „szellemi üdülésére“ egy természetes szakácsnét . . . meghódítani.

ember közül vajjon hány találkozik, a ki ilyen esetben hátat nem fordít pártjának!?

A mi pedig a kandidáló bizottság „alkotmányos“ eljárását illeti, határozottan állítjuk, hogy ez a törvények intenciójával ellenkező eljárás valóságos zsarnoki önkény volt. Mert utóvégre, ha Szentés egy veszedelmes nemzetiségi fészék lenne és Balogh nemzetiségi izgató, akkor lett volna értelme a kandidáló bizottság eljárásának. De mert ez nem így van; mert Szentésen, mint Magyarország egyik legtisztább magyar községében nemzetiségi kérdésekről szó sem lehet; önként következik, hogy a bizottság visszaélt az alkotmányos törvénnyel, s merényletet követett el a szabadelvűség ellen.

A szentesi polgármester választást hasonlóképp mentegetni lehet ugyan, de hogy azt bárki is, kiből a szabadelvűség legkisebb szikrája pislog, alkotmányos eljárásnak nevezze, nem föltételezzük, mert ahhoz már igazi mameluk észjárás szükséges.

Végül, néhány rövid szóban meggyőzni kívánjuk t. laptársunkat arról, hogy mi sem Simával, mint politikai ellenfelünkkel, s annál kevésbé Hegyi Antallal, mint politikai és társadalmi ellenlábassal semmiféle összeköttetésben nem állunk, s így politikai tisztesség vagy következetesség dolgában tőlük oktatást venni sem lehet legkevésbé szándékunkban. Velök szemben továbbra is ugyanazon álláspontot foglaljuk el, mely álláspontnak lapunkban eddig nyíltan kifejezést adtunk.

T. laptársunk igen nagy tévedésben van, midőn azt hiszi, hogy Hegyi Antal a csongrádi ellenzéknek vezére és vezetője. Mert nincs Cson-

grádon 10 számba vehető ellenzéki szavazó polgár, kit Hegyi Antal vezetne. A dolog egyszerűen úgy áll, hogy szelídlelkű szent atyánkat eszüközül felhasználták a képviselőválasztásnál azok, kik Sziváknak személyes, de nem politikai ellenfelei voltak, mert csak ezen úton buktathatták el őt. De azok ugyan sem vezetőjünknek, sem vezérünknek Hegyi Antalt elismerni sohasem fogják. Meg lehet győződve t. laptársunk, hogy rövid idő leforgása alatt Hegyi Antal plebános ur, népszerűségének romjaival, a faszent-nyaló öregasszonyok együletében fog meghuzódni.

Legyen tehát nyugodt t. laptársunk a felől, hogy valamint Hegyi Antal mellett nem fog bennünket látni, éppen úgy nem fogja azt sem észlelni, hogy mi Sima Ferenczért valamikor lándzsát törjünk. Amint elítéljük politikai, és közéleti szereplését Sima Ferencznek a multban, úgy elítélhetjük azt a jövőben is, ha azon az úton fog haladni, melyen eddig haladt.

Köztudomás szerint annak, hogy a szentesi polgármester választás a a megyegyűlés által jóváhagyott, éppen maga Sima Ferencz volt az oka. Mert ha ő nem a főispánt támadja és nem azt okolja, határozottan állítjuk, hogy a választást a törvényhatóság sohasem peesételte volna meg jóváhagyásával. Utóvégre is a főispánt nem csak a közigazgatás fejének kell elismernünk, hanem egyszersmind, mint a szabadelvű kormány bizalma folytán kinevezett egyént, a megyei szabadelvűpárt fejének is kell tartanunk. Már pedig a „Szentesi Lap“ egyebet sem tett, mint Zsilinszkyt a legoescmányabb módon, minden igaz ok nélkül támadta, sőt még hazafias-

ságát is kétségbe vonta. Ilyen előzmények után nagyon természetes, hogy nekünk, a kik a szabadelvűpárt zászlója alá tartozunk, habár az erőszakos szentesi polgármester választást elítéltük is, erkölcsi kötelességünk volt a megyei szabadelvűpárt fejének Sima támadásaival szemben elégtételt szolgáltatni.

Azt hisszük, hogy t. laptársunkat annyiban is sikerült meggyőznünk arról, hogy politikai tisztességet sem Hegyi Antaltól, sem Sima Ferencz pártjától nem fogunk tanulni.

Egyet azonban ne feledjen t. laptársunk és ez az, hogy olyan esetben, midőn az ellenzék igazságos alapon áll, az igazság agyonütésével az ellenzékot legyőzni nem szabad és nem lehetséges. Már pedig akkor, midőn az ellenzék a szentesi erőszakos polgármester választás miatt jajdul fel, kénytelenek vagyunk elismerni feljajdulásának jogosultságát. Tehát, ha még úgy kapezaskodik is velünk t. laptársunk, a hirhedt szentesi polgármester választás védelmében, mi folyton azt fogjuk mondani, hogy az ellenzék jogos kívánságának eleget tenni és a hibát ki kell köszörülni az által, hogy Tasnádyt lemondásra kell bírni.

Vannak ugyan, kik azt állítják, hogy ez által nem lesz e béke helyreállítva, mert Sina az ellenzékkeskedésből él, tehát újabb tárgyat keres, hogy azt botránnyá fújhassa fel.

Meglehet, hogy ezen vád is bir alappal. Ekkor azonban legalább tudjuk magunkat mihez tartani s végleg tisztában leszünk szerepkörével.

Mielőtt végül sorainkat befejeznők, csak arra figyelmeztetjük t. laptársunkat, miszerint arról, hogy mit illik egy hírlapnak firtatni, s mit nem,

A sapka pompásan kifőzetett a szap-panos által, kítli és nadrág remekül feszült rajtam, melyért a szakács némi irigységgel pislogott rám, lévén ő eddig a leghódítóbb alak az angyalbőrben a hadfiak között, s a mosogatás utáni hölgykoszoru körében.

Hanem amint 14 napi szereplésemre gondolt és eszébe jutott a 6 drb. vergonia is, teljesen megbékült.

Sőt jó tanácsokkal is ellátott; jóakarattal figyelmeztetvén, hogy a kezem tulságosan fehér a hadjárathoz!

Egy óráig tehát fegyvert tisztítottam smirgli papírral, hogy a kellő „külszint“ megnyerjem.

Aztán bajszom fagygyúval kipödö-vén, a kítli begombolt elejébe egy, a másik vergóniát foghegyen a számba dugva, kényes lépésekkel indultam a „Kerek“ alá, a bakabálba.

A fagygyú szagú bajusz, foghegyre vett vergónia s föllépésem, megtette a hatást.

Idegen arcomra s főleg pofaszakállamra gyanakodva néztek eleinte a hölgyek és a hadfiak is egyaránt.

Hanem én merészen oda perdültem egy természetes szakácsné elé — ezt néztem ki a legajánlatosabb „czulágnak“ — sarkam összevágva, szónéklül fölkaptam s a legkép-

zelhetőbb gyorsasággal jártam keringve a „válczer“.

E közben, hogy a hatás elkerülhetetlen legyen, néhány hölgyet oldalba löktem, egy esomé beceses, angyalbőrbe rejtett tyukszemet összetapostam, az asztalt felfordítam, aztán lihegve vetettem le magam természetes szakácsnémmal a közeli padra.

Lábam keresztbe vetve s hatalmasakat fújva, oda rendeltem elem kotyogós nyaku üvegbe öt liter bort s csak úgy, könyv nélkül és pohárnéklül, rögtön fel is hajtottam egyet felig.

A vergóniát sapkám mellől kihuzva, miután rágyújtottam, körülnéztem s kezdem lesni a hatást.

Szakácsné a bravur hatása alatt el-lágyulva törülte meg homlokom, hamisíthatlan s itt szerzett babos baka kendőmmel, miközben én smirglitől feketített kezemen, nagy karbunkulus kövel diszített rézgyűrűmet is látni engedém.

A hadfiak e közben körém gyűltek; az ismerkedés gyorsan ment, a 10. liternél már bruder voltam az egész társasággal, sőt a dobossal és trombitással már az örökbarátság csöskjét is fölcseréltük.

A harmadik csárdásnál szakácsné már ellágyulva az ölembé omlott és... és meglátta, hogy szurtos bal kezem kis ujján

hosszú körmöt hordok s hogy nem elég katonás a... t a p é n t a t o m!

És ezzel ki is adta az... utam. Menj az urak közé! — mondá.

Ezeknek tehát „sok“ még az „angyalbőr“ is, mert rajtam volt.

Szégyenkezve kullogtam el és könnyen vigasztalódtam volna is, ha útközben a vitéz „fűrer úr“ oda nem sugja, hogy majd gondoskodik egy kis kurtavasról, a miért az ő káposztás kertjébe kaesintgatok.

S ráadásul a háttérben még a szakács is ott volt s jóüzien... mosolygott!

Ez már aztán igazán nagyon is bosszantott.

Igy telt el az első vasúnap.

Ez a mulatságos része az angyalbőrű életnek.

Hanem aztán megvirradtak a forró júliusi hétköznapok is.

Ekkor aztán hajnalban szépen sorba felállnak a századok. A katona banda ruganyossá teszi a lépteiket és a bakaizmok fészkes könnyűdséggel czipelik az „angyalbőr“ fölött a „czack und packot.“

Hanem mikor a nap úgy delfelé a tetőponton jár, s a test habot vet hol a szij dörzsöli, a fáradt izmok lankadtan czipelik a czack und packot: akkor tűnik aztán ki, hogy miért hívja a baka „angyalbőrnek“ ezt a pokoli ruházatot.

ne tessék nekünk előadásokat tartani, mire szükségünk nincs, s a mit éppen tőle elfogadni sem áll szándékunkban.

Akár fog tetszeni a t. laptársnak, akár nem, mi független meggyőződésünket ezen túl is szabadon elmondjuk, a nélkül azonban, hogy a kapzskodást jövőben figyelembe vételre érdemesítsen!

Ujdonságok.

— július 10.

— **Főispáni látogatás.** Zsilinszky Mihály főispán úr Ó méltósága folyó hó 4-én városunkba érkezett és behatóan vizsgálta a községi hivatalos ügykezelést. Mint értesültünk, Ó méltósága mindent példás rendben talált és megelégedését nyilvánította ki.

— **Vármegyei gyűlés.** Vármegyénk közigazgatási bizottsága folyó hó 16-án, délelőtt 9 órakor a szokott helyen tartja e havi rendes gyűlését.

— **Búcsúbál.** Az ipartestület és iparos ifjuság jó hírnévnek örvendő búcsúbálját az idén augusztus 14-én fogja a „Pannónia” szálloda ujonnan épült gyönyörű nagytermében megtartani, — mely czéla Neuschwender Lajos vendéglős összes helyiségeit díjtalanul volt szíves a rendezőségnek följajlanani.

— **Hajszja egy tanár ellen.** A „Szentesi Lap” több számon keresztül valóságos hajszát indított dr. Veszprémi Vilmos, a szentesi főgimnázium tehetséges tanára ellen azért, mert az illető egy vásott ifjút kitiltatott az intézetből s feljelentette a kir. bíróság büntető osztályához. Mint illetékes egyénektől tudjuk, a nebuló tökéletesen rászolgált úgy a kicsapatásra, mint arra, hogy a bíróság által megfenyítették. — Egyébként is dr. Veszprémi Vilmos tanár urat már azon időből ismerjük, midőn a magyar nemzeti muzeumnál érvényesítette tehetségét s mivel úgy egyéniséget, mint tehetségét ismerjük, valóban csodálkoznunk kell azon, hogy miféle jupon tör pálcát felelte a „Szentesi Lap.” Mert végre is be kell látnia a nevezett lapnak, hogy sem-

A fűrer úr is elfelejti a bakabálon ígért kurtavasat, a trombitás a bruder-saftot, sőt a szakács sem mosolyog, hanem gombóc nagyságú cseppeket izzad a homlokán.

Hanem most már én mosolygok a vetélytársom, mert én mindezt a marstéri kaszárnyának... kancellária ablakából látom.

• Elfelejtettem megírni Szerkesztő úr, hogy úgy megijesztett a júliusi hősz, a kiosztott túl-pompás angyalbőr, s főleg annyira elkészerített az, hogy a bakagyönyörűségéből csak az ingyen utazást a hídon élvezhetem, hogy rögtön — májbajos lettem.

Az orvos nem akarta elhinni. De én erre is elkészültem. Zsebemből előhúztam a „Csongrádi Lap” néhány számát s igazoltam előtte, hogy e lap... belmunkatársa vagyok.

Ez döntött! Beírta, hogy nemcsak máj, de nagymértékű epebajom is van.

E szerint — hiába boszankodnak jobarátaim — a hájam semmit sem fogy s ha újra bakabálba akarok menni, megint csak rá kell szorulnom a szakács... nadrágjára.

A baka dicsőségéből pedig legfőbb részem a hüvös kancelláriában az... unalom!

Mert az úr, pokol fenekén és angyalbőrben is... úr marad!

Hive: Ersatz Reserwist.

Z-n F-k.

minémü hivatottsága nincs arra nézve, hogy dr. Veszprémi Vilmos, mint paedagógus felett ítélkezzenek. De ennél még különösebb s majdnem érthetetlen a nevezett lap azon támadása, melyet az összes tanári-kar ellen intézett azért, hogy azok az érettségi vizsgán 6 gyenge frátert elbuktattak. Ezekből csak azt következtetjük, hogy a „Szentesi Lap” nemcsak a vásottak gyámolítója, hanem egyszersmind — a fülesek protektora is.

— **Uszás.** Frank Zoltán tanár úr, több szülő kérésének engedve, e hó 15-én megkezdte az uszas tanítását. Azok, kik tanulni óhajtanak, lapunk kiadóhivatalánál jelentkezzenek.

— **Választás.** A helybeli ipartestület ma d. u. 3 órakor a község háza tanácstermében rendkívüli közgyűlést tart, melyen a megjelent tagok számára való tekintet nélkül érvényes határozatok hozhatók. A közgyűlés tudvalóval az elnöki állást fogja ez alkalommal betölteni, melyre eddig Kaszanitzky Dénes és Bernitzky József a komoly jelöltek.

— **Érdekes égi tüneménynek** voltak szemtanúi azok, a kik e hó 7-én este 1/2 10 órakor az utczán sétáltak. Egy világító meteor emelkedett fel a gránárium háta mögül. Mindössze alig jutott oly magasra, mint templomunk tornyának csúcsa, azután roppant sebességgel szikrákat hányva, repült délnyugat felé s végre eltűnt a meszeseség homályába.

— **Hoek János mandátuma.** A képviselőház bírálbizottsága Hoek János megválasztását egyhangulag igazolta. A bírálbizottság eljárását kritizálni nincs szándékunk, mert ahhoz egyáltalában véve jogunk sincs, hanem annyit magára Hoek János eddigi működésére kénytelenek vagyunk megjegyezni, hogy Csongrádváros közönsége elvárja tőle azt, hogy ne a klérust képviselje az országgyűlésen, különösen akkor, midőn a vallásegység nagy eszméjéről van szó. Ne úgy beszéljen, hogy mint pap, hanem úgy tegyen és beszéljen, mint a hogy városunk és nemzetünk érdeke követeli. Mert utóvégre is nem misézni küldöttük fel az országgyűlésre.

— **Tautz Péter** tornaművész társulatára igen rossz idők járnak, de nem is csoda, mert az aratás, a rét kaszálás és a szőlő kötés az összes polgárságot távol tartja a várostól, úgy annyira, hogy gazdát és munkást az utcákon még látni sem lehet. Pedig hát mi öszintén sajnáljuk őket, mert kitűnő társulatuk megérdemelné a pártfogást. Ez alkalommal kijelentjük, hogy magát Tautz Pétert is óhajtanók már látni műtornászati mutatványával.

— **Sztrájkoló aratók.** A derekegyházi és mágócsi uradalmakban az idei buzatermés nem úgy ütött ki, mint azt annak idején remélni lehetett. Mint általában a nagyobb uradalmaknál szokásban van, a részesekkel a szerződést még kora tavasszal megkötik. Az idén is úgy történt, hogy több csongrádi munkással a nevezett uradalmak az aratásra nézve jó előre meg egyeztek. — még pedig úgy, hogy a búzat 14-én vállalták el learatni. Azon esetben pedig ha a búza hibásnak fog mutatkozni, tartoznak holdanként 3 frtért learatni. A részesek látva a silány termést, az abroszt felrázták. — De mivel a búza meg is van dölve és így annak learatása igen nagy munkába kerül, a szerződésben kikötött 3 frtért sem akarták elvállalni. Midőn erre őket kényszeríteni akarták, szimpliciter megszöktek. Itt azonban a csendőrség által elfogattak, s azok az utasításhoz képest vissza akarták őket kísérni. Folyó hó 8-án a délutáni órákban azonban Derekegyházáról a szolgabírósg oly értelmű sürgönyt kapott, hogy ennek következtében szabadon bocsájtattak.

— **Vendéglők zárórája.** Egészen jogos a panasz, mit néhány vidéki úr emelt szerkesztőségünknek azért, hogy éjjeli óra után nem juthatnak be egy vendéglőbe sem.

Ennek pedig a megyei szabályrendelet az oka, melynek értelmében mindegyik vendéglős kötelezve van üzlethelyiségeit éjjeli egy órakor bezárni. Hát a rendelet ellen nem lenne kifogásunk, ha gőzhajó közlekedésünk nem volna. A gőzhajó pedig legtöbbszörre késik és azok az utasok, kik Csongrádra érkeznek, kénytelenek reggelig a szabad ég alatt tanyázni, mert vendéglőbe nem juthatnak. A nagy közönség érdekében helyesen cselekednék az illetékes hatóság, ha egyik vendéglősnek engedélyt adna, hogy üzlethelyiségeit állandóan nyitva tarthassa.

— **Gyárégés.** Szegeden e hó 5-én, d. u. a Bakai-féle kenderfonó- és kötélgyár a földig leégett. A kár mintegy félmillió forint, melynek erejéig az összes készletek biztosítva voltak. Nagy veszélyben forgott a gyár szomszédos épülete, a marstéri közös hadseregbeli kaszárnya és a Bécsikörút nagy része.

— **Az országgyűlési képviselőválasztóknak** 1893-ik évre érvényes ideiglenes névjegyzéke Holczer Adolf jegyzőnél van közszemlére kitéve. Az 1892-ik évre érvényes hadmentességi díjlajstrom pedig a segédjegyzői hivatalban tekinthető meg.

— **Az örült nőt,** kit Rigából hozzánk szállítottak, a mult pénteken továbbított szülőföldjére Kun-Szt.-Mártonba.

IRODALOM

— **Megrendelési és előfizetési felhívás** az „E. M. K. E. DALOSKÖNYV”-re. Közel két éve lesz annak, hogy az E. M. K. E. a maga üdvös és hazafias működése körébe az ének, különösen a magyar népdal terjesztését és ápolását is fölvette. Mert azt nemcsak egyik legfontosabb esztétikai és jellemképző eszköznek, hanem első rangu kulturpolitikai szükségletnek is tartja, mely által a magyar nemzeti érzés emelésére jelentékenyen befolyhat.

Buzdító felhívására a védéki választmányok daloskörtöket alkottak és hogy ottan magyar népünk az idegen nóták helyett szép és tiszta magyar dalokat énekelhessen s ne legyen kénytelen különböző, többnyire zongorakísérettel ellátott s ezért föltötte drága fizetésekből válogatni össze a népszerűvé vált dallamokat: megbízta az ezen a téren kipróbált és kitűnő erőt, Deák Gerő urat, kinek már egy jeles gyűjteménye közkezen forog, egy E. M. K. E. dalgyűjtemény szerkesztésével, mely régi és újabb dalaink gyöngyeit, valamint a nálunk polgárjogot nyert legszebb idegen termékeket hangjegyes szöveggel foglalja magában.

Az ilyen szempontból szerkesztett daloskönyvet az E. M. K. E. irodalmi szakosztálya mind szövegre, mind dallamra nézve szigorú bírálat alá vétette, s a paedagogiai, zeneszerzői és zenetanári hármass bírálbizottság egyhangú elismeréssel nyilatkozott a munka sikerült összeállítására felől. Sem a dallamok, sem pedig szövegeik ellen kifogást nem talált és a megválasztás sikerét főleg abban látta, hogy a szerkesztő a dalokat a társadalmi élet gyakorlati többféle körülményeinek és kivánalmainak megfelelően állította össze.

Vannak ugyanis a gyűjteményben vallásos tartalmu énekek (I. szakasz 1—19. dal.), íávol minden közelebbi dogmatikus színezettől s csakis az ember, a szív általános vallásos szükségleteit tartva szem előtt. Továbbá gyászdalok (II. szakasz 20—29. dal), melyek kiváló szépségükkel nagyban emelik a daloskönyv teljességét és gyakorlati értékét. A III. szakasz (30—48. dal) legszebb és legszokottabb nemzeti, hazafias dalainkat foglalja magában; míg a IV. szakasz (49—157. dal) legelterjedtebb népdalainkat tartalmazza egyvelegekké alkotva. Ezeknek nagy számát, azt hisszük, eléggé megokolja azok közkedveltsége, a nagy választék, mely a szerkesztő rendelkezésére állott, valamint az üdítő hatás, melyet azok a fogékony magyar szívre gyakorolni képesek. Majd az V. szakaszban bordalok (458—179 dal), a VI. kben pedig vegyes dalok (180—192. dal) kö-

vetkeznek, ez utóbbiak között néhány tréfas egyveleg is. Végül a VII. szakasz (193-201. dal) több igen szép és hazafias indulót foglal magában.

Azt hisszük, hogy ez a változatosság, míg egyfelől a hallgatóságban érdeklődést kelt, másrészt az énekesek kedvét is fokozza, mert elősegíti, hogy mindennemű előforduló alkalommal közreműködhessenek.

Mindenik szakasz dallamai részint ket- tős, részint hármashangra vannak átírva, a czélnak megfelelő, könnyen énekelhető mo- dorban. Kezdő daloskörök számára a duet- tek alkalmasak, mert a hármadaloknál köny- nyebbek és kisebb fáradsággal taníthatók be s a kezdőleges műzslést teljesen kielégítik. Azonban az életrealóbb daloskörök csakha- mar eljutnak oda, hogy a duettnél teljesebb harmóniára vágyanak és a hármashangra át- írt énekekben nagyobb gyönyörűséget fog- nak találni. Eppen ezért a közölt duettek felett a tervezettek száma nagy túlsúlyban van.

A több mint 270 oldalra terjedő mű- chamois papírra nyomtatva f. évi augusztus hó folyamán kerül ki sajtó alól és fizetve 80 krért, vászonkötésben 1 frtért, diszkötésben 1 frt 50 krért lesz kapható.

A fennebbieket alapján úgy vagyunk meggyőződve, hogy az „E. M. K. E. Dalos könyv“ úgy a nép- és polgári iskoláknak, mint a községekben alakult vagy ezután ala- kulandó dalosköröknek czélszerű és sikere- sen használható kézikönyve leendő, mely a magyar dal terjedését nem csak mérték- ben mozdítandja elő s lényeges feladatot fog- teljesíteni a mai nemzedék nemzetiebbé ne- velésében.

Ugyanazért e jutányos és közérdekű munkát nemcsak egyesek, hanem a nagy kö- zönség szíves pártfogásába melegen ajánljuk. Gyűjtőknek 6 példány után egy tiszte- letpéldánnyal szolgálunk.

A megrendelési pénzeszög, a postai költség (10 kr.) hozzáadásával, legczélsze- rűbben postautalvány útján küldendő be Lampel Róbert cs. és kir. udvari könyvke- reskedéséhez, Budapesten, Andrassy-ut 21. sz.: a., mint a mű kiadóhoz. Kívánatra után- véttel is küldetnek példányok.

Mit lehet egy jó laptól kívánni? Az ma már nem elég, ha egy lap gyors és pontos értesü- léseket közöl a világ minden tájáról. Lehetne: benne a legfrissebb hírek minden országból tarthat külön levelezőket Párisban, Londonban, Berlinben, Pétervárt, Rómában és egyebütt, még csak ezzel azt éri el (de csak ha levelezői az illető kormány- férfakkal és politikusokkal összeköttetésben álla- nak), hogy naponként megváratoztathatja magának nemcsak azt, a mi történt, hanem azt is, a mi való- színlőleg történni fog. Ma határozatlan békések a kilátások, de a keleti kérdés minden pillanat- tól zavarral fenyeget; Konstantinápoly, Sófia, Bukarest, Belgrad, sőt még Csetnye is megannyi gyújtópontja egy aknának, melytől egész Európa föllobbanhat. Egész gyönyörűsége, de gyakran bossúsága is az a gyakorlati államférfiaknak, ha tapasztalják, hogy van egy lap, melynek találatkony eszű tudósítói néha a legrajtelőbb dolgokat kifürkészik. E lapnak igen kitünők belső hírforrásai is, a hazai politikai egy- lap sem nyújt oly kimerítő tudósításokat; parlamenti tudósításai meg épen mintaszerűek. Azután az a sok regény, ama sok jeles szakíró, színmű és könyv- bíráló czikkei, tanulmányai, melyek közül mind meglepi az olvasók ezreit, de manapság egy igazi laptól mindezeknél többet kívánnak. Mai nap min- den embernek fontos értekei vannak az üzleti élet terén, s egy jó lap első kötelessége, hogy ebben a tekintetben teljesen megbízható tanácsadó legyen. Politika és szépirodalom igen jó szórakoztatója a művelt embernek, a férj, a nő és a serdült gyer- mekek mind megtalálják mulatságukat benne, de azt ér az olyan házi barát, a ki min-íg csak mulat- tat beünnöket, de soha egy jó tanácsesal nem tud szolgálni, ha hozzáfordulunk? Egy igazán jó lap- nak e kettős feladatát megvalósítva csak egyetlen egy lapnál tapasztaljuk, az Egyetértés-nél, mely különben terjedelménél fogva erre ugyyszólván egyedül alkalmas is. Mert ahoz bizony nagy papiroszparlas szükséges, hogy előbb adjunk egy óriási lapot a közönség mulattatására, aztán adjunk egy másik, még nagyobb lapot a közönség anyagi érdekeinek támogatására. Mert a hany foglalkozásomban van egy lap olvasói közt, annyi különböző érdeküket ki- szolgálni. A kereskedő, a tőzsdelátogató, a bankár- a sok száz és százféle gyáros, iparos, üzlet, tulajdonos és gazdálkodó, az nevesek azt akarja tudni, hogy az értékpapírosoknak, meg a nyersanyagoknak és készítményeknek mi az áruk, hanem azt is, hogy hol lehet olcsón vásárolni és hol lehet valamit lehető legjobb áron értékesíteni. Es ezt nem képes semmiféle lap sem nyújtani, le- gyen még oly jól is szerkesztve, ha mindjárt száz- ezreket áldoznak is tartalma emelésére, ha csak nincsen abban a szerencsés helyzetben, mint az „Egyetértés“, melyet a hazai üzleti világ a magyar kereskedelem vezérlapjává tett, és a hirdetések egész özönével keres föl. Az egész sajtóban az Egyetértés-t tekintik annak a közegnek, mely köz- titik az érintkezést, ha szükség van rá, legsikere- sebben közvetíteni képes a hirdetései által. Kinek

hirdetni valója van, az Egyetértés-t keresi föl, mert tudja, hogy 23,000, a legvagyonosabb osztályhoz tartozó előfizetőből fog szólni; a ki pedig azon gondolkozik, hogy melyik lapra fizessen elő? az ismét csak az Egyetértés-t választja, mert jól tudja, hogy e lap az anyagi értekeit nemcsak meg- védelmezheti, hanem ha tájékozását belőle meríti mint üzletember okvetlenül boldogulni is fog. Ezt minden jó laptól meg lehet kívánni, elérni azonban csak az Egyetértés által lehet.

VASUTI MENETREND.

Csongrádról indul	d. e.	—	—	9 15
Gátérre érkezik	—	—	—	9 53
Félegyházára	—	—	—	10 18
Szegedre ind. (sz. v.)	—	—	—	12 18
Szegedre érkezik	—	—	—	1 46
Budapestre ind. (gy. v.)	—	—	—	11 01
Budapestre érkezik	d. u.	—	—	1 20
Csongrádról ind.	d. u.	—	—	3 00
Gátérre érkezik	—	—	—	3 38
Félegyházára	—	—	—	4 03
Szegedre ind. (gy. v.)	—	—	—	4 57
Szegedre érkezik	—	—	—	5 56
Szegedre ind. (sz. v.)	—	—	—	5 02
Szegedre érkezik	—	—	—	6 57
Budapestre ind. (sz. v.)	—	—	—	4 57
Budapestre érkezik	—	—	—	8 50
Budapestről ind. (sz. v.)	d. e.	—	—	8 25
Félegyházára érkezik	—	—	—	11 08
Csongrádra ind.	d. u.	—	—	12 35
Gátérre érkezik	—	—	—	1 05
Csongrádra	—	—	—	1 38
Szegedről ind. (gy. v.)	—	—	—	9 57
Félegyházára érkezik	—	—	—	10 59
Csongrádra ind.	—	—	—	12 35
Csongrádra érkezik	—	—	—	1 38
Budapestről ind. (sz. v.)	d. u.	—	—	12 25
Félegyházára érkezik	—	—	—	4 46
Budapestről ind. (gy. v.)	—	—	—	2 35
Félegyházára érkezik	—	—	—	4 56
Csongrádra ind.	—	—	—	5 20
Gátérre érkezik	—	—	—	5 47
Csongrádra	—	—	—	6 20
Szegedről ind. (sz. v.)	—	—	—	3 05
Félegyházára érkezik	—	—	—	4 41
Csongrádra ind.	—	—	—	5 20
Gátérre érkezik	—	—	—	5 47
Csongrádra érkezik	—	—	—	6 20

Felelős szerkesztő: ÉDER JÁNOS.

Kiadó lap-tulajdonos: SCHWARCZ SÁNDOR.

Melyik lapra fizessünk elő?

Gazdag tartalmánál, nagy terjedelménél fogva a legolcsóbb magyar lap az

„EGYETÉRTÉS“

a mely az új évvel immár 25-ik évfolyamába lépett. — Ez a magyar olvasó közönség legtekintélyesebb lapja. Hiteles forrásokból származó értesüléseinek gyorsasága, alaposága, rovatának változatossága, kitünősége, a különböző olvasmányok gaz- dag tárháza tették népszerűvé. A kormány körében előforduló eseményekről az „Egyetértés“ olvasói értesülhetnek első sorban. — Az országgyűlési tárgyalásokról a legrejtélyesebb, tárgyilagos hí tudósítást egyedül az „Egyetértés“ közöl. Bármely párt- hoz tar- tozzék is a képviselő, beszéde az „Egyetértés“-ben a legrajtelmesebben közöltetik. — Ez az óriási terjedelmű lap egyszerre két homlokegyenest ellenkező irodalmi czélt szolgál, mert naponként megtalálja benne a család, a hölgyvilág a maga szép- irodalmi olvasmányát a világirodalom legkitünőbb íróinak legújabb regényeiben, talál benne tárcacikkeket legjobb íróinktól, divattudósítást Párisból stb., úgy, hogy nincs szépirodalmilag, mely az „Egyetértés“ nek e rovatával a versenyt kiállhatná.

S ezzel szemben ott van az „Egyetértés“ nek oldalakra terjedő politikai és közgazdasági része, mely megbízhatóság, ko- molyság és jólérsétség tekintetében utólrhetetlennek van elismerve a magyar sajtóban. Egyik legfőbb érdeme az „Egyetértés“- nek, hogy az események ösmertetése körül soha semminemű tekintetektől sem hagyta magát befolyásolni, s mint teljesen füg- getlen lap fölötté áll minden pártérdeknek és csak az igazságot szolgálja. Az egész sajtóban legnagyobb terjedelmű országgyűlési tudósításának is mindenkor a párttekinteteken felülemelkedő részrehajlatlanság szerezte meg a közelismerést, mely abban nyilvánul, hogy az „Egyetértés“ olvasói között minden pártból találunk híveket.

Az „Egyetértés“ gazdasági rovata elismert régi tekintélynek örvend. A magyar kereskedő s gazdaközönség, az iparos és vállalkozó nem szorul többé idegen nyelvű lapra, mert az „Egyetértés“ kereskedelmi s tőzsdéi tudósításának bőségével a többi lapok már föl sem veszik a versenyt. — A kereskedő, az iparos s a mezőgazda két évtized óta tudja már, hogy az „Egye- tértés“-ben megtalálja mindazt, a mire szüksége van, s e miatt az „Egyetértés“ ma már nélkülözhetetlenné vált, mint a hazai ke- reskedelmi, ipar- és mezőgazdasági forgalom magyar nyelvű vezérlapja. Üzleti dolgokban az „Egyetértés“ a legjobban informált lap Magyarországon.

A rendes rovatokban s a fölmerülő eseményekről legnagyobb terjedelemben közölt hí tudósításokon kívül végre csak az „Egyetértés“ 3 speciális rovatát említjük meg, melyek országos híre tettek szert. Ezek: az Irodalom, a Tanügy és a Mezőgazdaság, melyek mindegyike egy-egy szaklaptól képes pótolni. A ki olvasni valót keres és a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az

„EGYETÉRTÉS“-re

melynek előfizetési ára: egy hóra 1 frt 80 kr., negyedévre 5 frt s egy évre 20 frt. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés“ kia- dóhivatalába küldendők. Mutatványszámokat a kiadóhivatal kívánatra ingyen és bérmentve küld.

Az „Egyetértés“ felelős szerkesztője és

kiadótulajdonosa:

CSÁVOLSZKY LAJOS.

Az „Egyetértés“ kiadóhivatala:

Dalszínház-utca 1. szám.

(Az operaházzal szemben.)